

χεται εἰς ἐπέκεινα τῶν 2,000 ἐτῶν ἢ ἀναφωνήσῃ τὸ εὖρον ἀναμνησκόμενος τῆς ὑπὸ τοῦ Θουκυδίδου ἀναφερομένης ἐξαφάνσεως τῶν 2,000 ἐκείνων λαγάρων εἰλωτῶν, οἵτινες μετὰ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ σύμμετοχὴν καὶ ἀνθραξαθίαν ἔλαβον ὡς ἀμυθὴν ἐλευσθῶν θάνατον, ἀλλ' ἀγνωστον μέχρις ἡμῶν τάφοι ὑπὸ τῶν ὠμῶν ἐκείνων τέκνων τῆς Σπάρτης.

Ἐὰν πραγματικῶς πρώτοι ἡμεῖς φέρωμεν ἀπὸ τοῦ βάρους τοῦ σπηλαιου τῆς Τρούπης τὰ τεράγια ταῦτα τῶν ἀνθρωπίνων ὀστέων, αἱ πληροφορίες ἡμῶν εἰσὶν ἐπαρκεῖς, πιστεύομεν, ἵνα ἐπισύρωσι τὴν προσοχὴν καὶ προκαλέσωμεν τὰς ἐρεῖνας ἀρμοδιωτέρων λυτῶν τοῦ ζήτηματος, χάριν τοῦ ὁποίου κατάθετομεν αὐτὰ ὅπου δεῖ.

Ὅπως δὴποτε ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἀνέκοισιν εἰς τὰς ἀραιάς, ἀλλ' εὐγενεῖς φάλαγγας τῶν πολυτελειῶν προγόνων ἡμῶν, ἐξηκολούθησαμεν τὴν πορείαν ἀναμνησκόμενοι τῶν τοῦ Χαλκιδεῶς Λυκόφρονος, ἀντιστροφῶς ἡμῖν ἀνακράζοντος ὅτι:

..... μωρῶν τέκνων
Ἑλλάς στενάζει πᾶσα τοὺς κενούς τάφους.

Ἐν Φιγαλία ἐπεσκέφθην τὸν ναὸν τοῦ Ἐπικουρείου Ἀπόλλωνος, χάριν δ' αὐτοῦ ἀποσπῶμεν πρῶτως συνοπτικὰς τινὰς ἐκ τοῦ ἡμερολογίου σημειώσεις.

Ὁ ἐν τῷ Κωτιλίῳ ὄρει κείμενος οὗτος ναὸς, ἀντὶ τοῦ ἀρχαίου χωρίου Βάσσης, πλησίον τοῦ ὁποίου ἄλλοτε ἔκειτο, περιστοιχίζεται νῦν ὑπὸ τῶν 1/4—1/2 ὥρας ἀπ' ἀλλήλων ἀπεχόντων χωρίων Σκληροῦ, Δραγιάγι καὶ Καστρούγγενα, ὧν οἱ κάτοικοι φαίνεται ὅτι ἐσεβάσθησαν τὰς στήλας του, ὡς καὶ τῆς πιπτούσης Δρυὸς τοὺς κλώνας, κατὰ δὲ τὴν ἐπαύστασιν τοῦ 1821 μίᾳ αὐτῶν ἔπεσε θῦμα τῆς ἐλλείψεως μολύβδου, ὃν οἱ διψαλέοι ἐκείνοι μαχηταὶ ἀνέζητον πανταχοῦ. Καὶ ἤδη ὀλόκληρος μίᾳ τῶν πλευρῶν τοῦ ὠραίου τούτου ναοῦ, τοῦ ἐξοχωτέρου τῶν ἐν Πελοποννήσῳ μετὰ τὸν ἐν Τεγείᾳ τῆς Ἀλεας Ἀθηνᾶς, κινδυνεύει νὰ καταπέσῃ, ἀν μὴ ἐγκαιρῶς ληθῇ ἡ δέουσα πρόνοια, διότι οἱ οὐρανοὶ καὶ ἕτεροι ἐπιπολεῖν κατὰ τὰ ὄρενά ταῦτα μερῶν.

Ταῦτα συνιστῶν τοῖς ἀρμοδίως ἐπιλοκισσομένοις καὶ παράκλησιν τοῦ λίαν ἀξιεπαίνου σφόδρα πάντιμου Ὀλυμπία ἀρχαιοφίλου καὶ Κ. Δημοφιλῆδος, ὃν ἐγνώρισά βραδύτερον καὶ ὅστις φαίνεται ἐμφερόμενος ὑπὸ τῆς σπανίας ἐκείνης περὶ τῆς καθήκουσας ἀφοσίωσης καὶ στοργῆς πρὸς ἀντικείμενα, ἀτίνα 26 ἔτη πρὸ τῆς ἐλληνικῆς παλιγγενεσίας, ἐνέπνευσαν μεταξὺ τῶσων ἄλλων καὶ τὸν συμπολίτην τοῦ Βήκονοφιλῶ, τὸν φιλέλληνα W. Haygarth ἢ ἀναφωνήσῃ ὅτι, ἐπὶ τοιούτων βάσεων:

The shatter'd wrecks of ancient days repose:

Τῆ 24 Δεκεμβρίου 1879.

M. A. Σελζανός.

Η ΚΑΓΚΑΡΟΣ

Τὸ ἐν τῇ παρούσῃ εἰκονογραφίᾳ τετραπόδιον ὀνομάζεται Καγκάρου καὶ ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν *Dicelphar* ἢ *marantopodora*. Διδελφῆ δὲ ἢ μαρσυποφόρα ὀνομάζονται ἐκεῖνα τῶν τετραπόδων θηλαστικῶν, ὅσα ἔχουσιν ἐν τῇ κοιλίᾳ μάρσυπον ἢ τοὺς θύλακα, σάκκον, ἐν ᾧ ὑπάρχουσιν οἱ μαστοὶ τῶν ζῶων. Τὰ ζῶα ταῦτα εὐρίσκονται συνήθως ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ὀκεανίᾳ.

Τῶν μαρσυποφόρων τούτων ζῶων τὸ μεγαλίστερον καὶ παραδοξότερον κατὰ τὴν κατασκευὴν εἶνε ἡ λεγομένη Καγκάρου ἢ Καγκουρού. Τὸ σῶμα τῆς Καγκαρῶς εἶνε σχεδὸν κωνικὸν καὶ παχὺ μὲν πρὸς τὴν οὐρὰν, λεπτόν δὲ πρὸς τὰ ἄνω. Τὰ ἄνω μέρη εἶνε λίαν βραχέα, τὰ δὲ κάτω μακρὰ καὶ λίαν ἀνεπτυγμένα. Ὁ δακτύλιος δάκτυλος τοῦ ὀπισθίου ποδὸς ὀχυροῦται ὑπὸ ὄνυχος μακροτάτου, ὅστις καθίσταται πολλὰκις ὄπλον ἐπιφόβον πρὸς τοὺς ἐχθρούς. Ἡ ἄνω σιαγὼν ἔχει ἐξ κυνόδοντας, ἡ δὲ κάτω μόνον δύο, ἀλλὰ μεγάλους καὶ ἰσχυρούς. Ἡ οὐρὰ τῆς Καγκαρῶς, ἢ μεταχειρίζεται σχεδὸν ὡς πηδάλιον, εἶνε λίαν ἰσχυρὰ καὶ χρησιμεύει αὐτῇ, ὅταν ἴσταται ὀρθία καὶ ὡς ὄργανον τοῦ πηδᾶν διὰ κρημνῶν ἐχουσῶν 7—10 μέτρων ἀπόστασιν, ὅταν διώκηται.

Ἡ Καγκαρῶς μεταχειρίζεται τοὺς ἐμπροσθίους πόδας, ὡς οἱ πίθηκοι, εἰς τὸ τρώγειν. Ὅταν τρώγῃ ἀνορθοῦται καθήμενὴ ἐπὶ τοῦ τρίποδος, ὅστις σχηματίζεται ὑπὸ τῶν ὀπισθίων ποδῶν καὶ τῆς οὐρᾶς· μεταβιβάζει παίζουσα τὸ χόρτον κατ' ἐκλογὴν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ποδὸς εἰς τὸν ἄλλον, δάκνει ὀλίγον καὶ μασσᾷ αὐτὸν βραδέως.

Ἡ Καγκαρῶς, ζῶον δειλὸν καὶ ἐγρηγορὸς, ὡς ὁ λαγὼς, φεύγει κατεσπυσμένως πρὸ τοῦ κυνός· στενοχωρουμένη ἐπιστρέφει, ἀθίσταται γενναίως εἰς τὰς προσβολὰς τῶν ἐχθρῶν, ἐπιτυγχάνει πολλὰκις νὰ πληγώσῃ τὸν καταδιώκοντα αὐτὴν ἐχθρὸν καὶ μάλιστα νὰ διασχίσῃ τὴν κοιλίαν του διὰ τῶν ὀνύχων.

Τὸ θῆλυ φέρει ἐν ἡ δύο νεογνά, σπανίως τρία ἢ τέσσαρα. Ἡ κυοφορία τῶν Καγκαρῶν εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὰ λοιπὰ μαρσυποφόρα. Πρὶν ἢ τὸ ἔμβρυον ἀναπτυχθῇ ἀρκούντως εἰσέρχεται εἰς τὸν σάκκον, ὅστις καλύπτει ὅλην τὴν κοιλίαν καὶ εἶναι ἀνοικτὸς μόνον πρὸς τὰ ἄνω. Ἐν τῷ σάκκῳ τούτῳ, ὅστις εἶναι ὡς δευτέρα μήτρα, ὑπάρχουσιν οἱ μαστοὶ, οὓς θηλάζουσι τὰ νεογνά. εἶναι μαγευτικὸν θέαμα κατὰ τινὰ ὑπερηγήτην νὰ βλέπῃ τις τὰ νεογνά τῆς Καγκαρῶς νεζάγοντα τὴν κεφαλὴν τῶν, ὅταν ἡ μήτηρ τῶν βόσκη, τρώγοντα ἐπίσης τὴν τρυφεράν χλόην, ἧς ἄνωθεν παρέρχονται.

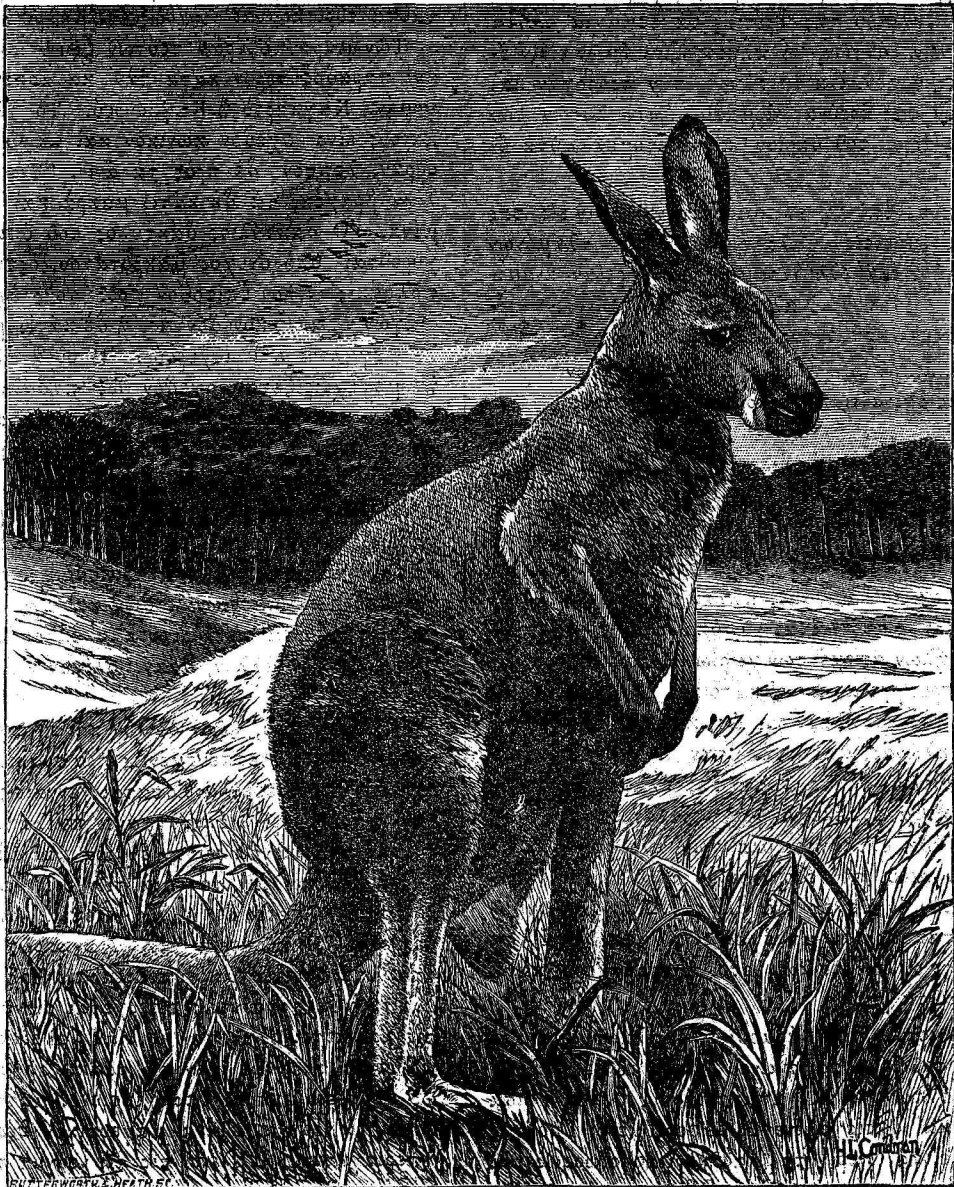
Ὅταν τὰ νεογνά φθάσωσιν εἰς τὴν ἐντελῆ αὐτῶν ἀνάπτυξιν, ἐξολισθαίνουσιν, πορεύονται εἰς βόσκην δεξιά καὶ ἀριστερά· καὶ ἐπανέρχονται εἰς τὸν κόλπον τῆς μητρὸς, ἵνα ζεσταθῶσιν ἢ ἵνα διαφυγῶσι κινδυνόν τινα.

Ἐπειδὴ τὰ ζῶα ταῦτα ζῶσιν ἐν τῇ διακεκαυμένῃ ζῶνῃ, ἐνθα αἱ χώραι εἶναι ξηραὶ καὶ ἀνυδροὶ, ἀναγκά-

ζονται να οδοιπορώσι πολύ και πολλάκις επί δύο ημέρας προς εύρεσιν ύδατος· επειδή δὲ εἰς τοιαύτην περίστασιν τὰ τέκνα τῆς Καγκαρῶς δὲν δύνανται νὰ συνοδοιπορώσιν, ὁ δὲ θύλακος τῶν γονέων δὲν εἶνε τοσοῦτον μέγας, ὥστε νὰ χωρῇ αὐτὰ ὅταν εἶνε ἰσχυρῶς μεγάλαι, ἡ θεία πρόνοια ἐχρησγήσεν εἰς τὴν Καγκαρῶν οὐρανὸν μεγάλην καὶ ἰσχυρὰν δι' ἧς συλλαμβά-

δὲ οὐρὰ παρέχει εὐάρεστον καὶ θρεπτικώτατον ζωμόν.

Οἱ ἄγριοι τῆς Αὐστραλίας συνήθη τροφήν ἔχουσι τὸ κρέας τῆς Καγκαρῶς καὶ τὸ δέρμα αὐτῆς εἶναι τὸ κέλαιστον τῶν ἐνδυμάτων· διὰ τοῦτο μεγίστην ἀποδίδουσι ἀξίαν εἰς τὸ ζῶον τοῦτο. Διηγοῦνται δτι ὁ δημιουργὸς τοῦ κάλου, ὃν ὀνομαζοῦσιν Μοπιγοσὶ καὶ πικριστῶσιν αὐτὸν ἐν τοῖς συναξαρίοις αὐτῶν ὡς ἄνθρω-

Ἡ Καγκαρῶς.

νει πολλά πράγματα καὶ τὴν ὁποίαν συλλαμβάνοντα τὰ μικρὰ διὰ τῆς οὐρᾶς τῶν ἐπιχοῦνται ἐπὶ τῶν βράχειων τῶν γονέων καὶ φερονταὶ ἐπ' αὐτῶν ὡς ἐπ' ἀμάξης, ὅταν κουράζονται, ἢ ὅταν καταδιώκονται καὶ μέλλωσι νὰ πηδήσωσι κρημνοῦς καὶ νὰ διαβῶσι ποταμούς!

Τὸ κρέας τῆς Καγκαρῶς εἶνε ἐξαιρετὸς τροφή, ἡ

πον ὑψηλοῦ ἀναστήματος καὶ ἰσχυρότατον, ἐδημιούργησε κατ' ἀρχὰς τὴν Καγκαρῶν, ἔπειτα τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, τοὺς ἀστέρας καὶ τὰ δένδρα.

Ἐν τῷ πρός Μ. τῆς Αὐστραλίας κειμένῳ κόλπῳ τοῦ ἀγίου Βικεντίου, ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ ὁποίου ὑψοῦται ἡ πόλις Ἀδελαΐς, ὑπάρχει νῆτος, 70 λευγῶν περιφέρειαν ἔχουσα. Τὴν νῆτον ταύτην ἀνεκάλυψε τῷ 1802

ὁ Flinders καὶ ὠνόμασε Καγκαρὸν διὰ τὴν πληθὺν τῶν ἐν αὐτῇ ζῶων τούτων, τὰ ὁποῖα εἶδε βόσκοντα κατ' ἀγέλας καθ' ὅλην τὴν παραλίαν.

Ὁ Flinders εἶδε συγχρόνως φώκαι ὑπερμεγέθεις ἐκ τῆς θαλάσσης ἐξερχομένας, καὶ ἐρπούσας ἐπὶ τῆς παραλίας μέχρι τῆς νήσου Καγκαρῆς. Καὶ αἱ Καγκαρῶ καὶ αἱ φώκαι συνέθεσκον μετὰ μεγάλης ἀγάπης καὶ φιλίας.

Κατὰ τὸν Flinders αἱ Καγκαρῶ ἦσαν τὸσον πολ-
λαι καὶ ἡμεραι, ὥστε οἱ ναῦται ἐφίνευσαν 30 καὶ

περὶ ἀμνηστίας νόμος εἰσαχθεὶς ὑπὸ τῆς Κυβερνή-
σεως καὶ ψηφισθεὶς ὑπὸ τῶν Βουλῶν. Διὰ τοῦ νόμου
τούτου πάντες οἱ καταδικασθέντες ἐπὶ ὀρισμένον χρό-
νον ὡς μετασχόντες τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1871 καὶ
λαθόντες χάριν ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἠδύ-
ναντο νὰ ἀμνηστευθῶσιν. Ἐδόξακεν δὲ εἰς τὸν νόμον
τὸν τύπον τούτον, ἵνα δυνηθῶσι νὰ ἐξαιρέσωσι τῆς ἀ-
μνηστίας τὰ μέλη τοῦ Δήμου τῶν Παρισίων καὶ
τοὺς κυριωτέρους ἀρχηγούς τοῦ κινήματος τοῦ μαρ-
τίου τοῦ 1871. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι, ἰδόντες ψευθεύ-

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΒΛΑΓΚΗΣ

μίαν ἐν καιρῷ νυκτός· αἱ φώκαι ὅμως ἰδοῦσαι τοὺς
ἀνθρώπους ἔφυγον ταχέως. Ἀλλὰ τὴν σήμερον ἡ Καγκ-
καρῶ φοβεῖται πολὺ τὸν ἄνθρωπον, ὃν θεωρεῖ τὸν μέ-
γιστον τῶν ἐχθρῶν τῆς.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΒΛΑΓΚΗΣ

καὶ ὁ περὶ ἀμνηστίας νόμος.

Ἐκ τῶν σπουδαίων πράξεων, αἵτινες ἐγένοντο τὸ
πρῶτον ἔτος τῆς προεδρίας τοῦ κ. Γρεβύ, ὑπήρξαν ὁ

αὐτὸς καὶ τὰς ἐλπίδας των, ἐπειράθησαν νὰ ἀναγκάσωσι
τὴν Κυβέρνησιν πρὸς τοῦτο, καὶ ἐπωφελοῦμενοι ἐκ
τοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπερ ἐνεπόσει ἡ ἐξαιρετικὴ θέσις
τοῦ κ. Αὐγούστου Βλαγκῆ, γέροντος 74 ἐτῶν, ἐξ ὧν
τὰ 40 διήλθεν ἐν τῇ φυλακῇ, κατὰ δὲ τὴν ἐποχὴν
ἐκείνην, ὄντος περιορισμένου ἐν Κλαίρβω, ἔθηκαν αὐ-
τὸν ὑποψήφιον ἐν Βορδιγάλας καὶ κατώρθωσαν νὰ ἐ-
κλεγθῆ βουλευτὴς ἐν καὶ δὲν ἦτο ἐκλέξιμος. Οἱ τα-
ραχοποιοὶ ἤλπιζον ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν θὰ ἐτόλμα νὰ